

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudců Karla Šimky a Sylvy Šiškeové v právní věci navrhovatelky: **A. K.**, zast. zmocněncem A. K., proti odpůrci: **město Šlapanice**, se sídlem Masarykovo náměstí 100/7, Šlapanice, zast. Mgr. Ing. Jánem Bahýlem, advokátem se sídlem Kotlářská 912/29, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **T. H.**, proti části opatření obecné povahy – územnímu plánu Šlapanice vydanému Zastupitelstvem města Šlapanice dne 15. 6. 2022, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14. 11. 2023, č. j. 63 A 3/2023-86, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Odpůrci **se u k l á d á** zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1000 Kč**, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zastupitelstvo odpůrce vydalo dne 15. 6. 2022 územní plán. Navrhovatelka podala ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) návrh na jeho zrušení v části, kterou byla vymezena plocha č. 967 označená jako Z (zeleň městská). Krajský soud návrhu v záhlaví uvedeným rozsudkem vyhověl. Akcentoval především nedostatky v odůvodnění územního plánu.

[2] Proti tomuto rozsudku podal odpůrce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou se domáhá jeho zrušení a zamítnutí navrhovatelčina návrhu na zrušení části územního plánu. Dále v kasační stížnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud vydal předběžné opatření, kterým až do svého rozhodnutí odloží právní účinky napadeného rozsudku krajského soudu. Návrh odůvodňuje dvěma aspekty, ve kterých současně spatřuje nezákonnost rozsudku, resp. vadu řízení před krajským soudem.

[3] Krajský soud podle něj formuloval výrok v rozporu se zákonem. Není z něj totiž vůbec zřejmé, kdy mají nastat jeho účinky. Ustanovení § 101d odst. 2 zákona č. 150/2002

Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jednoznačně vyžaduje, aby krajský soud přímo určil den, ke kterému se opatření obecné povahy ruší. Důvodem je to, že se účinnost opatření obecné povahy odráží v rozhodnutích či závazných stanoviscích, která jsou podle něj vydávána.

[4] Druhým důvodem návrhu na vydání předběžného opatření je skutečnost, že ve věci rozhodoval jako člen senátu JUDr. Kokeš, jenž měl být vyloučen pro podjatost. Stěžovateli ovšem nebyly poskytnuty dostatečné informace, aby se mohl kvalifikovaně rozhodnout, zda uplatní námitku podjatosti.

[5] Osoba zúčastněná na řízení s nařízením předběžného opatření nesouhlasí. Stěžovatelovy úvahy o koordinaci mezi JUDr. Kokešem a jeho manželkou nejsou ničím podložené.

[6] Navrhovatelka se k návrhu přímo nevyjádřila. K vyloučení JUDr. Kokeše však obecně uvádí, že stěžovatel disponoval nejpozději při jednání všemi relevantními informacemi, aby mohl uplatnit námitku podjatosti. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, je jeho námitka opožděná. Navíc je také účelová.

[7] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele k upřesnění návrhu. Nebylo z něj totiž zřejmé, proč požadoval nařízení předběžného opatření v situaci, kdy by stejného účinku bylo možné dosáhnout přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, což je vůči předběžnému opatření speciální institut. Pro případ, že by stěžovatel změnil svůj návrh na návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, vyzval jej, *„aby současně v souladu s § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. vymezil újmu (její charakter a intenzitu), která by odpůrci (popř. zájmům, které jakožto územně samosprávný celek hájí) vznikla výkonem nebo jinými právními následky rozsudku krajského soudu. Dále nechť uvede, proč je podle něj tato újma nepoměrně větší než újma, která vznikne jiným osobám přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, a proč není přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Svá tvrzení je odpůrce povinen osvědčit. Nesplní-li odpůrce výše předestřanou povinnost tvrzení a povinnost důkazní, vystavuje se nebezpečí, že Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bez dalšího zamítne.“*

[8] Následně stěžovatel změnil svůj návrh na návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že netvrdil žádné nové okolnosti, bude Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházet z tvrzení, jimiž odůvodnil svůj původní návrh na vydání předběžného opatření. Z tohoto důvodu nepovažoval Nejvyšší správní soud za účelné zasílat změnu návrhu navrhovatelce ani osobě zúčastněné na řízení. Ke stěžovatelem uplatněným skutečnostem již měly obě možnost se vyjádřit.

[9] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady (§ 73 odst. 2 s. ř. s.): 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného

pokračování

účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[10] Pokud jde o splnění prvních dvou podmínek, je základním předpokladem úspěšnosti návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, aby navrhovatel tvrdil takové skutečnosti (a zároveň je osvědčil), z nichž vyplývá, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí (v nynějším případě zrušení části územního plánu) by pro něj znamenaly kvalifikovanou újmu. Stěžovatel tak musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem konkrétně tato újma spočívá a jaký je její rozsah, a tato tvrzení též musí doložit.

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti argumentuje, proč je rozsudek krajského soudu v rozporu se zákonem. Ke dvěma z těchto důvodů současně uvedl, že se má jednat i o důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (resp. původně důvod k vydání předběžného opatření). Z toho, jak § 107 odst. 1 s. ř. s. a navazující judikatura vymezuje důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, je však zřejmé, že mezi nimi nefiguruje rozpor napadeného rozhodnutí se zákonem. To je navíc zcela logické. V opačném případě by totiž Nejvyšší správní soud již nyní musel vypořádat některé z kasačních námitek. To jistě není předmětem rozhodování o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Žádné okolnosti, které by snad mohly odůvodnit naplnění alespoň první podmínky, stěžovatel neuvedl. A to navzdory tomu, že jej Nejvyšší správní soud poučil, jak má případný návrh na přiznání odkladného účinku doplnit. Je to přitom stěžoval, kdo v tomto ohledu nese břemeno tvrzení a břemeno důkazní (viz usnesení NSS ze dne 23. 8. 2023, č. j. 3 Azs 164/2023-34, bod 8). Není úkolem Nejvyššího správního soudu, aby za stěžovatele domýšlel, zda a jaká újma mu hrozí.

[13] Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal, neboť stěžovatel vůbec netvrdil, že mu v důsledku právních účinků rozsudku krajského soudu hrozí újma. Nemohl tak naplnit ani první z předpokladů.

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti lze považovat pouze za rozhodnutí předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[15] Druhý výrok tohoto usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Stěžovatel je proto do tří dnů od právní moci tohoto usnesení povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č.

3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1020400824, případně kolky na přiloženém tiskopisu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 6
Brno

Ke sp. zn. 2 As 8/2024

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: